

Magistritöö eesmärk oli selgitada välja kvaliteedijuhtimise taseme tõstmise vajadus ja võimalused Eesti ettevõtete tarneahelates. Eesmärk lähtus tunnetuslikust probleemist, mille kohaselt siinsete ettevõtete üldine juhtimisvõimekus on madal, nende planeerimishorisont lühike ning enesehindamise oskused puuduvad. Probleemiasetust toetasid Ettevõtluse Arendamise Sihtasutuse, Tartu Ülikooli, Tallinna Tehnikaülikooli ja EBS-i poolt 2011. aastal läbi viidud Eesti juhtimisvaldkonna uuringu tulemused.

Eesmärgi saavutamiseks selekteeris autor kirjandusele ja uuringutele tuginedes iseloomustavad ilmingud, mis on omased kvaliteedijuhtimisele tarneahelates. Ilmingute mõõtmiseks viis autor läbi veebipõhise kvantitatiivse ülevaateuurimuse.

Uurimusele vastasid 111 juhtimisotsuseid vastuvõtvat isikut erinevatest ettevõtetest ja valdkondadest. Tegemist oli esimese uuringuga Eestis, mis suunatud otseselt kvaliteedijuhtimisele tarneahelates (ingl. k *Supply Chain Quality Management* ehk SCQM). Uuringu tulemus näitas, et trendid, mis on tarneahelate juhtimises rahvusvahelisel tasandil aktuaalsed, jäävad keskmisele Eesti juhile sageli mõistetamatuks. Ettevõtte juhtimine, mis eeldab kõige muu kõrval intellektuaalse kapitaliga seotud lähenemist, on siinsetele juhtidele võõras.

Üldistavalt võib öelda, et keskmine Eesti juht on suuresti individualistlik, ühekordsele saagile (ehk üksikutele protsessidele) orienteeritud „hunt“, kes kõnnib omapead – see on suhtumine, mille sügavamad põhjused peituvad eestlaste ajaloolises vabaduseihas. Juhtimisfilosoofiad nagu SCQM ning toetavad mudelid tekitavad juhtides eelarvamusi, samas on nende järele teadvustamata vajadus. On kurvastav, et peaaegu pooled küsitletutest ehk 44% tegelevad vaid oma ettevõtte positsiooni tugevdamisega tarneahelates ega püüagi tugevdada ahelaid tervikuna. See on põhimõtteline ja kõige olulisem vastuolu SCQM-i ideega, mis väärtustab terviklikku lähenemist juhtimisele.